

Vänsterpress om Mellanöstern – juli 2015

Under våren den s k Islamiska Staten haft stora framgångar i både Syrien och Irak. Men den har även råkat ut för bakslag, bl a när man på nytt angrep den kurdiska staden Kobane, även om det blev till ett högt pris för kurderna. På horisonten har dock seglat upp ett nytt hot, i synnerhet riktat mot kurderna: Erdogan-regeringen i Turkiet har gjort klart att den är mycket oroad över framgångarna för kurderna i norra Syrien – i själva verket har Turkiet här spelat under täcket med ISIS/IS – och förklarat att man inte kommer att acceptera att det bildas en kurdiskt dominerad stat i norra Syrien och har flaggat för att ingripa militärt och upprätta en buffertzona i norra Syrien, allt för att slå ned kurderna. Detta är mycket olycksbådande (se artiklarna ur *Flamman* och *Arbetaren* nedan).

För tidigare artikelsamlingar om Mellanöstern under denna vår (nyaste först), se [Vänsterpress om Mellanöstern – juni 2015](#), [Vänsterpress om Mellanöstern – maj 2015](#), [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (april 2015) och [Vänsterpress om Jemen – början av april 2015](#).

Martin Fahlgren 4/7 2015

Innehåll

Arbetaren	1
<i>"Turkiet förbereder attack på kurderna i Syrien"</i>	1
<i>Kobane: Attacken från IS stoppad</i>	2
<i>"Folk stärks ännu mer i sin övertygelse att stanna kvar"</i>	3
<i>Greps när Ship to Gaza bordades: "Jag utsattes för hot"</i>	3
Flamman	4
<i>Turkiet på väg att invadera Syrien</i>	4
Internationalen	5
<i>Massgripanden av unga aktivister i Egypten</i>	5
<i>Motståndsstyrkor i Syrien vinner terräng</i>	7
<i>Röster från och om bordade Ship to Gaza</i>	8
Offensiv	9
<i>IS-attack mot Kobanê</i>	9
Proletären	10
<i>Israels övergrepp upprör</i>	10

Arbetaren

"Turkiet förbereder attack på kurderna i Syrien"

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 3/7 2015

I ett tal förra fredagen varnade Turkiets president Recep Tayyip Erdoğan för att landet planerar ett militärt ingrepp i norra Syrien. Syftet är att förhindra en eventuell kurdisk statsbildning, något Erdoğan tidigare sagt att han kommer att bekämpa med alla medel.

Nato-landet Turkiet kommer under inga omständigheter acceptera att kurderna i norra Syrien bildar en egen stat, meddelade president Erdoğan under talet i Istanbul förra fredagen. Samtidigt kom flera rapporter om att premiärministern Ahmet Davutoğlu redan förberett den turkiska armén på att invadera gränsområdet mot norra Syrien, där bland annat den kurdiska staden Kobane ligger och där de kurdiska styrkorna YPG och YPJ sedan drygt ett år tillbaka slagits mot Islamiska staten, IS.

Rapporterna kommenterades inte av den turkiska regeringen, men källor till flera turkiska medier berättar om att upp till 18 000 soldater planeras att sättas in för att ta över en 30 kilometer bred och 100 kilometer lång landremsa inne på syrisk mark, med Kobane alldeles i närheten.

I området, som till viss del kontrolleras av det kurdiska partiet PYD och dess väpnade självförsvarsstyrkor, riskerar en militär invasion från Turkiet att leda till kaos. Från den turkiska regeringens sida har man länge varit rädd att den kurdiska organiseringen och befrielsekampen i Syrien ska sprida sig. Därför har det varit lätt för IS-medlemmar att ta sig in i Syrien via den turkiska gränsen medan kurder som velat slåss i Kobane stoppats av tungt beväpnad militär, något som lett till hård kritik från omvärlden. En militär invasion skulle med största sannolikhet drabba kurderna hårt, men även IS skulle troligen tvingas backa från området.

Pär Jönsson är Mellanösternanalytiker vid Utrikespolitiska institutet, och han säger till *Arbetaren* att Turkiet ser den kurdiska kampen som ett större hot än terroristorganisationen IS.

– Erdoğan är nog ganska nöjd med att IS klubbar på YPG. Och även om en eventuell kurdisk stat ligger långt fram i tiden signalerar hans tal att han under inga omständigheter kommer att acceptera det.

Ändå är Pär Jönsson tveksam till om Turkiet menar allvar med planerna på en militär invasion. Även från den turkiska militärens sida har kritiska röster höjts mot presidentens tal. Landet, som bortsett USA har den största armén i Nato, skulle dock kunna genomföra planerna utan större protester från världssamfundet, tror Pär Jönsson.

– De skulle naturligtvis säga att de går in för att bekämpa terrorism, något som skulle vara svårt för omvärlden att fördöma med tanke på att IS finns i området.

Enligt Pär Jönsson ser Turkiets president Erdoğan på den kurdiska gerillan PKK, som har nära band till det syrisk-kurdiska partiet YPD och dess självförsvarsstyrkor, på samma sätt som USA och Europa ser på Al-Qaida och IS.

– Från Erdoğan's sida förändrar inte en eventuell kurdisk stat i Syrien särskilt mycket, det han är rädd för är vad som i sådana fall följer i de kurdiska områdena i det egna landet.

YPG-ledaren Saleh Muslim har dock sagt att det i dagsläget inte finns några planer på att försöka upprätta en kurdisk stat i området. Syrien är i fullt inbördeskrig och en statsbildning i landets norra delar skulle vara otroligt komplicerad. Men skulle Turkiet gå in över gränsen

och attackera kurdiska styrkor i det autonoma Rojava-området lär reaktionerna från bland annat PKK i landet inte vänta på sig, förklarar Pär Jönsson.

– Men eftersom både EU, Nato och USA förklarat PKK som en terroristorganisation skulle det nog inte bli allt för kraftiga fördömanden, säger Pär Jönsson.

Kobane: Attacken från IS stoppad

Daniel Wiklander

Arbetaren 28/6 2015

På lördagen kunde de kurdiska försvarsstyrkorna YPG och YPJ äntligen konstatera att de terrorister från Islamiska staten som attackerade staden Kobane var besegrade. Antalet döda civila uppgick då till minst 231, med ett stort antal svårt skadade.

En grupp på bortåt ett hundratal IS-medlemmar tog sig natten till torsdagen in i den syriska staden Kobane, som kontrolleras av kurderna och ingår i det oberoende området Rojava. Enligt ett uttalande från de kurdiska försvarsstyrkorna YPG kom de dels söderifrån, dels över gränsen från Turkiet. Utklädda i Fria Syriska Arméns, FSA:s uniformer kunde gruppen som kom söderifrån ta sig förbi en vägspärr.

Först detonerade självmordsbombare sprängladdningar vid bland annat Läkare utan gränsers sjukhus i staden. I sina FSA-uniformer lurade IS-männen sedan ut människor ur sina hus genom att tilltala dem på kurdiska. Med skjutvapen och knivar mördades hundratals – män, kvinnor och barn – i vad som är den näst värsta massakern sedan Islamiska Staten startade sin offensiv för ett år sedan.

Soldater från YPG och YPJ slog tillbaka angriparna, som bland annat förskansade sig i en skolbyggnad i centrala Kobane. Huset sprängdes av försvarsstyrkorna, skriver Reuters. Efter flera dygns strider var 80 IS-män döda och nio tillfångatagna. Sju terrorister flydde tillbaka till Turkiet. Drygt 20 YPG- och YPJ-soldater dödades i striderna, enligt YPG:s uttalande.

Uppfattningen hos boende i Kobane och från representanter för det kurdiska styret är att angreppet trots sin relativt stora omfattning inte var ett försök att återta Kobane, som belägrades i månader i höstas och nära nog föll i IS händer innan försvarsstyrkorna fick förstärkning och lyckades kasta ut islamisterna. Istället handlade det om en ovanligt stor självmordsattack, där angriparna inte kan ha hyst något realistiskt hopp om att komma levande ur staden.

– Daesh [IS] attack handlade inte om att ta tillbaka staden, utan om att sprida skräck, säger YPG:s talesperson Redur Xelil till Reuters.

Samtidigt som YPG och YPJ slog tillbaka IS i Kobane rasade hårda strider i Hasaka i västra Syrien. Staden, som hade 300 000 invånare innan många av dem flydde och som kontrolleras delvis av både YPG och Assadregimens styrkor, anfölls av IS tidigare denna vecka. IS avancemang var som mest framgångsrikt i de södra, regimkontrollerade delarna, men hindrades av dels YPG, dels av bomber från amerikanskt stridsflyg.

Minst 60 000 människor befinner sig nu på flykt från Hasaka.

Kritiken mot Turkiets agerande är kraftigt i samband med blodbadet i Kobane. Enligt ögonvittnen tog sig vissa av angriparna över den hårt bevakade gränsen från Turkiet. Detta har lett till misstankar om att terroristerna fått hjälp av Turkiet, som redan under belägringen satte in pansartrupper vid gränsen för att hindra kurder från Turkiet att ansluta sig till försvaret av staden.

"Folk stärks ännu mer i sin övertygelse att stanna kvar"

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 2/7 2015

IS attack mot Kobane var utstuderat bestialisk. Det säger frilansjournalisten Joakim Medin, som själv via bilder tagna efter massakrerna tvingats identifiera mördade barn han tidigare träffat.

Minst 231 civila dog i samband med IS senaste attack på den kurddominerade staden Kobane i norra Syrien innan de kurdiska försvarsstyrkorna YPG och YPJ ännu en gång lyckades besegra terroristerna. Men massakern har satt djupa sår i den redan hårt plågade befolkningen. Det förklarar frilansjournalisten Joakim Medin som flera gånger varit i Kobane och rapporterat för bland annat *Arbetaren* och som har många vänner i området. Han befinner sig just nu i Turkiet, och säger till *Arbetaren* att alla han pratat med mist åtminstone en släkting eller nära bekant.

– Folk är naturligtvis upprivna, men de förklarar samtidigt att de kommer att kämpa vidare och inte ge upp.

IS-soldaterna tog sig in i staden förklädda i den Fria Syriska Arméns uniformer. Något som lär få de kurdiska försvarsstyrkorna att se över sina rutiner framöver. Under lång tid har nästan all kraft lagts på att återerövra staden efter IS belägring.

Nu väntar ett hårt arbete att säkra områdets gränser, inte minst mot Turkiet varifrån flera av de terroristerna tog sin in.

– Det är så klart ett svårt jobb och kräver enorma resurser, det rör sig om ett stort område, säger Joakim Medin.

Trots den fruktansvärda attacken berättar Joakim Medin att folk i området som han pratat med säger att de stärkts ännu mer i sin övertygelse att stanna kvar och försvara staden mot eventuella fortsatta angrepp. På bilder han fått skickade till sig har han fått se barn han tidigare träffat som skjutits till döds av IS-soldater.

– Det är fruktansvärt och utstuderat bestialiskt. De har bland annat dödat en hel familj till en kvinna som jag träffade där förra året. Jag har sett barn med skothål i huvudet, och det sätter naturligtvis spår hos befolkningen. Men det utlöser också ett enormt raseri hos dem.

Joakim Medin berättar också att folk inne i Kobane noggrant följer utvecklingen i Turkiet, där president Erdoğan nyligen sade att han aldrig kommer att acceptera en kurdisk statsbildning i norra Syrien. Läckor till turkiska medier har också berättat att landet planerar att sätta in militär de kurdiska styrkorna på andra sidan gränsen.

– Man verkar inte veta så mycket än, men alla följer med i vad som händer. Det finns ju element i den turkiska staten som stöttar IS mot kurderna i Kobane, och det gör naturligtvis folk väldigt upprörda.

Greps när Ship to Gaza bordades: "Jag utsattes för hot"

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 2/7 2015

Den svenska besättningen på Ship to Gazas fartyg Marianne av Göteborg hölls under onsdagen fortfarande i israeliskt förvar. Fartyget bordades, precis som vid tidigare resor, av israelisk militär ute på internationellt vatten.

Svenskflaggade Marianne av Göteborg bordades av israelisk militär tidigt i måndags morse. Fartyget var på väg till Gaza med bland annat medicinsk utrustning. Via ett mejl till Dagens Nyheter som vidarebefordrats av svenska UD skriver journalisten och författaren Kajsa Ekis Ekman, som är en av de gripna, att hon utsatts för hot under de förhör som hittills hållits. ”Också min son har används som ett medel i hoten” skriver hon om hur den israeliska militären behandlat henne i cellen dit hon förts.

Enligt Ship to Gazas talesperson Ann Ighe bröts kontakten med fartyget strax innan bordningen, som skedde 97 sjömil från Gazas hamn ute på internationellt vatten.

– De upprepade flera gånger att tre fartyg följde efter dem, när de närmade sig bröts allt och sedan dess har vi inte hört något, säger Ann Ighe till *Arbetaren*.

De israeliska försvarsstyrkorna, IDF, bekräftade också själva att de bordat fartyget ute på internationellt vatten. Något som återigen får kraftig kritik från flera folkrättsexperter. Svenska UD har också framfört en protest till Israel där de samtidigt uppmanade landet till att öppna gränsövergångarna till Gaza och häva blockaden.

Att Ship to Gaza återigen bordas av israelisk militär och därmed misslyckas med målet att ta sig till hamnen i Gaza med förnödenheter får däremot inte organisationen att ge upp.

– Vi hoppas kunna undergräva blockaden. Sverige och andra EU-länder måste sätta hårdare press på Israel, säger Ann Ighe.

Våren 2010 dödades nio personer när israelisk militär bordade ett turkiskt fartyg från Ship to Gaza. Också det skedde på internationellt vatten.

Flamman

Turkiet på väg att invadera Syrien

Henning S Rubin

Flamman 1/7 2015

De kurdiska militära framgångarna i striden mot Islamiska staten oroar uppenbarligen Turkiets president Recep Tayyip Erdogan. Enligt turkisk media kan en turkisk intervention i Syrien vara nära.

I förra veckan startade den islamistiska rebellstyrkan Islamiska staten (IS) ett nytt försök att ta kontrollen över stora delar av gränsen mellan Syrien och Turkiet. På torsdagen inleddes en mycket blodig attack mot staden Kobane. Självmoordsbombare och soldater utklädda som kurdiska försvarare tog sig in i staden och dödade omkring 200 människor, de flesta civila. Kurdiska folkförsvarsenheter (YPG) lyckades dock snabbt driva angriparna tillbaka.

Samtidigt inledde IS också en offensiv mot staden Al-Hasaka, som hålls av syriska regeringsstyrkor och YPG-enheter. Syriens regering uppmanade ”alla människor, varje ung kvinna och varje ung man” att ta till vapen och försvara staden mot IS, som rapporterades ha intagit delar av staden.

Kurdiskt självstyre ogillas

IS-offensiven är ett militärt svar på de senaste kurdiska framgångarna. YPG kontrollerar nu ett sammanhängande område längs den turkiska gränsen från Kobane i väst till gränsen till Irak. I och med detta är en av IS viktigaste försörjningsleder stängd. Via Turkiet har såväl vapen och material som frivilliga lätt kunnat föras till IS-kontrollerade områden. Turkiets regering, som med hjälp av USA och Saudiarabien länge stöttat IS, gillar uppenbarligen inte denna utveckling. Landets president Recep Tayyip Erdogan meddelade på fredagen att han aldrig kommer att ”tillåta” att en kurdisk stat bildas i Syrien.

– Jag säger till det internationella samfundet att vi aldrig kommer att tillåta att en ny stat bildas vid vår södra gräns i norra Syrien, kosta vad det kosta vill, sa Erdogan enligt nyhetsbyrån AFP.

Turkisk invasionsplan

Erdogan anklagade YPG för att fördriva andra befolkningsgrupper från sina områden. YPG sägs dessutom samverka med såväl det terroriststämplade Kurdiska arbetarpartiet (PKK) som den syriska regimen. Turkiet har starkt bidragit till eskaleringen av det syriska inbördeskriget och har i 31 år bekämpat PKK:s strid för ett oberoende Kurdistan. I sydöstra Turkiet råder dock numera en orolig vapenvila. När PKK-gerillan ville undsätta Kobane som belägrades av IS hösten 2014 förhindrades detta av turkisk militär.

Enligt uppgifter i turkiska medier ska Erdogan i förra veckan krävt att Turkiet ska invadera Syrien. Enligt tidningen Hürriyet Daily News ska 12 000 soldater redan ha försatts i beredskap för denna insats. Militärledningen ska dock ha varnat för risken att vapenvilan med PKK i östra Turkiet skulle vara i fara om Turkiet attackerade YPG. Enligt högertidningen Yenicag har arméledningen också krävt skriftliga order av landets regeringschef – den nya turkiska regeringen har dock inte hunnit bildats på grund av oklara maktförhållanden i parlamentet.

USA rekryterar rebeller

Målet med invasionen är att skapa en buffertzonen längs gränsen som icke-kurdiska rebellgrupper ska kunna kontrollera. Dessa ska med hjälp av Turkiet och USA bekämpa de syriska regeringsstyrkorna, samt YPG. Intressant i sammanhanget är att USA:s försvarsdepartement i förra veckan gick ut med information om att USA håller på att bygga upp en ny rebellarmé som ska bekämpa såväl IS som den syriska regeringen. De som ställer upp för detta lockas med en lön på omkring 2 500-3 000 kronor per månad. Enligt en talesman har USA redan rekryterat drygt 6 000 nya ”moderata” rebeller som utbildas ”utanför Syrien”.

Internationalen

Massgripanden av unga aktivister i Egypten

Marco Jamil Espvall

Internationalen 2/7 2015

De egyptiska myndigheterna skyr inga medel för att krossa de unga aktivister som modigt försöker opponera sig mot det egyptiska styret, säger Amnesty International i en ny rapport, *Generation Jail: Egypt's youth go from protest to prison*.

Rapporten redogör för 14 enskilda fall som exempel på de tusentals ungdomar som godtyckligt gripits i samband med protester och fängslats i Egypten under de senaste två åren. – Två år efter att president Mursi störtats har massprotesterna ersatts med massarresteringar. De egyptiska myndigheterna krossar en hel generations förhoppningar om en ljusare framtid. Efter protesterna som inleddes våren 2011 hyllades Egyptens ungdomsrörelse som en ledstjärna av såväl militären som omvärlden. Deras idealism och krav på ”bröd, frihet och social rättvisa” var en drivande faktor för förändring. Idag sitter många av dessa ungdomar bakom galler, säger Hassiba Hadj Sahraoui, biträdande chef för Amnesty Internationals Mellanöstern- och Nordafrikaavdelning.

Drygt ett år efter att president Abdel Fattah al-Sisi tog makten syns inga tecken på att förtrycket ska minska. Minst 41 000 personer har gripits, åtalats för brott och dömts i bristfälliga rättegångar.

En protestlag som antogs i november 2013 ger myndigheterna rätt att gripa och åtala fredliga demonstranter på lösa grunder. Deltar fler än tio personer i protesten är den olaglig om inte myndigheterna gett sitt tillstånd. Lagen ger även säkerhetsstyrkorna omfattande befogenheter att använda våld, även dödligt våld mot demonstranter.

– Protestlagen har blivit en snabbfil in i fängelse för fredliga demonstranter som behandlas som kriminella. Amnesty kräver att lagen omedelbart skrotas, säger Hassiba Hadj Sahraoui. Tillslagen som började med att president Mursi och många av hans anhängare greps i juli 2013 har nu spritt sig över hela det politiska spekrat i Egypten.

Bland de ungdomar som fängslats finns Ahmed Maher och Mohamed Adel från ungdomsrörelsen ”6 april”, andra är den välkände bloggaren Ahmed Douma och ytterligare en bloggare Alaa Abd El Fattah, som satt fängslad redan under Hosni Mubaraks styre. En ny arresteringsvåg genomfördes nyligen då minst 160 personer greps. Myndigheterna försvarar sina hårda metoder med att de värnar om säkerheten i landet. Många av dem som dömts har åtalats för påhittade brott eller dömts i massrättegångar med bristfälliga bevis. Andra har suttit häktade i långa perioder utan att ens blivit åtalade.

Men den ökade repressionen i Egypten har inte lett till några större protester från omvärlden. Ledare från inflytelserika EU-länder som Frankrike, Italien och Tyskland har alla haft möten med president Abdel Fattah al-Sisi och inget tyder på att det allvarliga människorättsläget i landet har funnits med på dagordningen.

Dagen efter att president Mursi dömdes till döden bjöd Storbritannien in al-Sisi till samtal. I mars meddelade USA att frysningen av vapenleveranser till Egypten hävts och att de egyptiska säkerhetsstyrkorna och militären skulle få fortsatt stöd från USA.

– Det är verkligen hyckleri när Egyptens partners tävlar om lukrativa affärer med bland annat polisutrustning som används för att kränka mänskliga rättigheter. Världens ledare bryter mot sina löften om stöd till de unga människor som deltog i protestvägen som ledde till president Mubaraks fall i februari 2011, säger Hassiba Hadj Sahraoui.

Motståndsstyrkor i Syrien vinner terräng

Anders Karlsson

Internationalen 2/7 2015

De senaste veckorna har de kurdiska YPG/YPJ styrkorna, i allians med FSA-enheter och assyriska trupper – samt understödda av amerikanska bombplan – vunnit stora framgångar i kamp mot IS-styrkor i norra Syrien. Det viktigaste är att den strategiska knutpunkten Tal Abyad, på gränsen mot Turkiet, intogs 15 juni. Därmed har IS avskurits från sin viktigaste försörjningsled för utsmuggling av framförallt olja och införsel av nya stridande rekryter. För kurderna har det inneburit att en vägförbindelse öppnats mellan de två självstyrande kantonerna Kobane och Jazira (den kurdiska autonoma republiken Rojava i norra Syrien består av tre kantoner: Airin, Jazira och Kobane). Dagarna innan erövringen av Tal Abyad uppges också hundratals byar i dess närhet vridits ur IS grepp. Måndagen 22 juni rapporterades det sedan om att YPG/YPJ styrkorna erövrade en IS-kontrollerad före detta syrisk armébas, Liwa 93, endast 50 kilometer från IS "huvudstad" Raqqa. Allt som allt är det här IS största militära bakslag sedan organisationen för ett år sedan utropade ett kalifat, innefattande ett område i Irak och Syrien ungefär lika stort som Storbritannien.

IS brutala motreaktion kom natten till torsdagen 25 juni, då ett hundratal IS-soldater förklädda till FSA-trupp lyckades ta sig förbi en vägpostering och in i staden Kobane. Väl här iscensatte man ett exempellöst blodbad när man gick från hus till hus och sköt eller halshöggs oskyddade civila. Enligt Syriska Människorättsobservatoriet (SOHR) i London dödades minst 231 män, kvinnor och barn i denna IS näst värsta massaker under det senaste året. Som en talesperson för YPG/YPJ påpekade handlade det dock inte för IS om att ta tillbaka staden utan om att sprida skräck bland befolkningen.

Inom två dagar hade också stadens försvarsstyrkor drivit ut IS och återtagit kontrollen. Denna brutala aktion ägde således rum dagen före IS terrorattak på badstranden i tunisiska Sousse och självmordsbombningen mot en shiamuslimsk moské i Kuwait. Troligtvis var dessa massaker IS sätt att för omvärlden, ett år efter utropandet av kalifatet, visa att man har förmåga och kraft att som en blixtn från klar himmel samtidigt utföra flera terrordåd i olika delar av vår värld. Efter Kobane har IS även attackerat Hasakah, en stad med runt 300 000 invånare på gränsen mellan Syrien och Irak och där delar av staden kontrolleras av den syriska armén och delar av YPG/YPJ.

Sammantaget är det givetvis positivt att det visar sig att IS inte är någon oöverbärlig militär kraft, samtidigt som dess brutalitet får våra ådror att frysa till is. Konfliktsituationen i Syrien är också ytterst komplex. Vem hade exempelvis trott att amerikanska bombplan skulle vara kurdiska styrkor – med nära band till det av västvärlden terroriststämplade PKK – behjälpligt i dess väpnade motstånd. Det hela måste böttna i kall amerikansk kalkylerad realpolitik, där IS med sina militära framgångar och förmåga att över snart hela arabvärlden skapa instabilitet utvecklats till något av USA:s uppfattade huvudfiende – och där YPG/YPJ med sin sammanhållning och militära slagkraft blivit något av en nödvändig tillfällig allierad. Ytterst, och på längre sikt, är det här också av avgörande vikt i vilken grad verkligen kurderna i sitt befriade område, trots att man är kringskurna av en mängd cyniska realpolitiska aktörer, kan utveckla någon form av politiskt alternativ i frågan om minoriteters rättigheter, jämlikhet och jämställdhet – att Rojava i någon mån kan fungera likt en ledfyr i det syriska mörkret.

Röster från och om bordade Ship to Gaza

Per Leander

Internationalen 29/6 2015

Det svenskflaggade fartyget Marianne av Göteborg, på väg med bland annat medicinsk utrustning och solcellspaneler, bordades av israelisk militär natten till måndagen, trots att Marianne fortfarande befann sig på internationellt vatten omkring 100 sjömil från sitt mål att bryta blockaden till Gaza.

Samtliga 18 passagerare, däribland flera svenskar som Dror Feiler och Kajsa Ekis Ekman, men också Tuniens före president Moncef Marzouki och journalister från Ryssland och Nya Zeeland, har tagits om hand av militären och förts mot deras vilja till den israeliska hamnstaden Ashdod.

”Ship to Gaza Sverige protesterar mot detta flagranta övergrepp mot den fria sjöfarten. Israels upprepade piratdåd på internationellt vatten utgör oroande tecken på att ockupations- och blockadpolitiken utvidgas till att omfatta hela östra Medelhavet”, skriver organisationen Ship to Gaza själva i ett pressmeddelande.

”Så betar sig en arrogant ockupationsmakt”, skriver Vänsterpartiets ledare Jonas Sjöstedt på twitter, och partiets utrikespolitiska talesperson Hans Linde förklarar i ett pressmeddelande:

”Det är provocerande men tyvärr inte förvånande att Israel än en gång stoppar en humanitär transport till ett folk som lever under en illegal blockad. Det är ännu ett övergrepp mot Gazas hårt prövade befolkning. Sverige behöver nu agera för att alla deltagare släpps fria, att man lämnar tillbaka skeppen och att lasten får nå sin slutdestination.”

Organisationen Socialdemokrater för tro och solidaritet skriver också i ett pressmeddelande att de ”förutsätter att Sverige och Margot Wallström fördömer Israels aktion och stödjer de svenska medborgare som nu fängslats i Israel.”

Strax före bordningen spelade flera av de svenska passagerarna och besättningsmännen in videomeddelanden som lades ut på Internet.

”Om ni ser denna video, innebär det att vi har blivit attackerade på internationellt vatten av den israeliska militären”, sa fartygets kapten Joel Opperdoes och fortsatte: ”Jag vill efterfråga er hjälp med att sprida detta meddelande och försöka få era politiker att agera mot detta brott mot internationell rätt. Vi är ett fredligt skepp som är på väg mot Gaza med varor och solidaritet, så jag uppmanar er att agera så kraftfullt ni kan.”

Fartygets kock Jonas Kårlin meddelade: ”Det jag vill säga nu är riktat till våra politiker: Förra året erkände ni staten Palestina. Vårt mål med vår aktion var att nå denna stat, för att ge understöd till Gazas folk. Jag hoppas nu att ni, som politiker, som Sveriges regering, sätter tryck på den israeliska regeringen om att släppa oss fria.”

Dror Feiler sa att ”återigen har (israelisk militär) hindrat oss att nå Gaza, att nå Palestina. Men vi kan lova en sak. Vi kommer tillbaka.” Fartygets styrman Gustav Bergström lovade också att inte ge upp: ”Detta ändrar inte på något sätt faktumet att den olagliga blockaden måste brytas och det betyder också att vi kommer att göra om våra aktioner nästa år.”

”**Syftet med flottiljen** är att bryta blockaden som förhindrar gazaborna att importera och exportera, eller att ens ta emot gåvor från vatten eller luften. Gazaremsan är en humanitär katastrof; arbetslösheten är 43 procent, halva befolkningen är under 18 år, barnen lider av undernäring, avloppen funkar inte, elförsörjningen är sporadisk, vattenreningsverket är bombat. Marianne kommer med medicin, medicinsk utrustning, solcellspaneler och skolmaterial – sånt som Israel förvägrar palestinierna”, skrev Åsa Linderborg på *Aftonbladets kultur* dagen innan bordningen, och fortsatte:

”Sverige har erkänt Palestina, och flera andra länder har följt vårt exempel. Kanske är det detta som gör att Netanyahu visar särskild irritation mot årets konvoj. Den svenska båten Marianne kommer med humanitärt bistånd till en av Sverige erkänd stat. Det ligger i regeringens och UD:s intresse att se till att konvojen kommer fram. Stoppar Israel Ship to Gaza, hamnar de i direkt konflikt med Sverige.”

På onsdagen publicerade DN ett uttalande från Kajsa Ekis Ekman, som hon förmedlade via UD: “Jag mår dåligt. Jag är tillfångatagen och kidnappad under pistolhot på internationellt vatten. Utsatt för förhör och hot under förhör där också min son används som ett medel i hoten. Utfrågas om personliga och privata saker. Jag blir fotograferad i olika sammanhang och anklagad för att gömma saker på min kropp. Jag ruttar i en fängelsehåla.”

Offensiv

IS-attack mot Kobanê

Kristofer Lundberg

Offensiv 3/7 2015

Den kurdiska gränsstaden Kobanê har på nytt attackerats av den så kallade Islamiska staten (IS). Över 220 människor har mördats i den värsta massakern sedan kantonen befriades av de kurdiska försvarsstyrkorna YPJ/YPG, det styrande vänsterpartiet PYD:s väpnade gren.

IS tog sig in i Kobanê med hjälp av de turkiska gränsvakterna utklädda till YPG-soldater. De gick från hus till hus och mördade familjer, spred sedan ut sig och genomförde självmordsbombningar för att uppnå största möjliga förödelse.

En av måltavlorna var Läkare utan gränsers mottagning där majoriteten av dödsoffren var barn.

Kobanê belägrades av IS under flera månader i höstas, men drevs ut av en massiv folkbeväpning av tiotusentals som anslöt till försvaret mot islamisterna.

Sedan Kobanê besegrade IS har det självständiga västra Kurdistan, Rojava, nått stora framgångar som har pressat tillbaka IS.

När blickarna riktades mot Turkiet för att ha släppt igenom IS-terrorister gick Turkiets president, Recep Tayyip Erdoğan, ut och konstaterade att Turkiet aldrig kommer att tillåta kurderna att bilda en kurdisk stat i Rojava.

Stöddemonstrationer ägde rum runtom i världen, bland annat i Stockholm.

Erdoğan och den turkiska härskande klassen är rädda för att ett självständigt Rojava ska ge inspiration till kurderna i det av Turkiet ockuperade norra Kurdistan, Bakur. Denna rädsla har fördjupats efter det prokurdiska vänsterpartiet HDP:s valframgångar i det turkiska parlamentsvalet den 7 juni. HDP fick i vissa av de kurdiska områdena 80 procent av rösterna.

Återuppbyggnaden av Kobanê och dess försvar fortsätter under svåra omständigheter och behöver den internationella arbetarrörelsens stöd.

Proletären

Israels övergrepp upprör

Lars Rothelius

Proletären 2/7 2015

Ship to Gazas fartyg Marianne nådde aldrig sitt mål. I strid mot internationell rätt kapade Israels soldater den svenskflaggade båten och de ombordvarande tillfångatogs. Israel måste bojkottas och isoleras. Allt stöd till Ship to Gaza som håller solidariteten med det palestinska folkets frihetskamp levande.

Ship to Gazas fartyg Marianne nådde inte sitt mål. Den genom Israels bombardemang förra året nästan totalt förödda kustremsan och dess 1,5 miljoner invånare ska varken få ges några förnödenheter eller något hopp.

Frihetsflottans Marianne med 18 personer ombord var lastad med mediciner och solceller, varor som det råder konstant brist på i Gaza. I skydd av Medelhavets djupa nattmörker

kapades den svenskflaggade fisketrålaren natten till i måndags av skurkstaten Israels soldater och fördes till hamnstaden Ashdod.

Aktivisterna ombord har vitt skilda bakgrunder och kommer från ett flertal länder. Några internationellt kända ansikten är Basel Ghattas, parlamentsledamot från Israel och Moncef Marzouki, som var president i Tunisien 2011-2014.

De ombordvarande på Marianne vid avfärden mot Gaza.

Skepparen på Marianne, Joel Opperdoes från Malmö, är också medlem i Kommunistiska Partiet. Före bordningen hade han och de fem svenskarna på båten spelat in var sitt videomeddelande som publicerats på Freedom Flotilla Coalitions Youtube-kanal.

”Mitt namn är Joel Opperdoes, jag är kapten på Marianne. Om ni ser denna video, innebär det att vi har blivit attackerade på internationellt vatten av den israeliska militären. Jag vill efterfråga hjälp med att sprida detta meddelande och försöka få era politiker att agera mot detta brott mot internationell rätt. Vi är ett fredligt skepp som är på väg till Gaza med varor och solidaritet så jag uppmanar er att agera så kraftfullt ni kan.”

Redan 2012 var Joel Opperdoes med på Frihetsflottans Estelle när den båten på liknande sätt kapades av den sionistiska övermakten. Tonsättaren och aktivisten Dror Feiler från Stockholm, som seglat på samtliga Ship to Gazas svenska båtar sedan starten 2010, avslutar sitt meddelande med orden: ”Vi kan lova en sak: vi kommer tillbaka.”

Övriga svenskar på Marianne är Jonas Kårlin, sjökock från Göteborg, Kajsa Ekis Ekman, journalist och författare från Stockholm, Gustav Bergström, styrman från Göteborg och Charlie Andreasson, sjöman från Styrso. Den sistnämnda som flera gånger rapporterat i Proletären från Mariannes resa, ska ha skadats under de Israeliska soldaternas bryska överfall.

– Vi har inte lyckats få kontakt med någon av de ombordvarande, berättar Åsa Opperdoes från Ship to Gazas styrgrupp på onsdag förmiddag. Men organisationen står i kontakt med den advokat i Israel som företräder de gripna aktivisterna från Marianne.

– Tunisiens expresident och parlamentsledamoten från Israel redan har släppts. Under bordningen sköts Charlie Andreasson med elpistol. Han ska också ha en skada vid ögat. Det finns indikationer på att fler av de ombordvarande ska ha fått fysiska skador under gripandet. Kanske inte av någon allvarligare art, men vi vet sedan tidigare att den psykiska pressen är stor under förhören hos den israeliska militären.

Ship to Gazas israeliska advokat Gabi Lasky meddelade på onsdagen att den norska styrmannen och de två kanadensarna redan flyttats från fängelset till förvaring på Ben Gurion-flygplatsen i avsikt att de ska deporteras torsdag morgon. Kvar i Givon-fängeslet är de sex svenskarna och den ryska journalisten Nadya Kevorkova.

Torsdag förmiddag är läget fortfarande detsamma. Israel vill deportera Frihetsflottans medlemmar i omgångar medan hela gruppen från Marianne kräver att de sätts på samma flyg ut ur Israel. Orsaken är att de i omsorg om aktivisternas säkerhet och välbefinnande inte vill lämna någon enskild kvar i den israeliska militärens våld.

I en intervju med Knessetledamoten Basel Ghattas som publicerats på Ship to Gazas webbsida framhåller han att Frihetsflottan visserligen inte nådde Gaza ”men man lyckades med uppdraget, man uppnådde i hög grad målsättningen genom att visa hela världen att Israel inte respekterar internationell rätt.”

– Säg till när det blir nästa Frihetsflotta och jag kommer att vara den första som anmäler sig. Det är min politiska plikt som palestinier boende i Israel, säger Ghattas.

Han berättar också hur den lilla fisketrålaren Marianne med 18 personer ombord på internationellt vatten omringades av 13 krigsfartyg från den israeliska marinen som beordrade besättning att vända tillbaka dit man kom från. ”Vår destination är Gaza, svarade kaptenen Joel, vi viker inte från den.”

Efter en timmes diskussion över radion, där besättningen på Marianne påpekade att Israels agerande är olagligt, bordades fartyget. Basel Ghattas berättar att kapten Joel Opperdoes var klok och stängde av motorerna. Det tog timmar för israelerna att få igång dem för att föra Marianne till Ashdod.

”De var oförsänkta mot oss, knuffade en del av oss och gav sig på aktivisterna. De använde till och med elpistol.”

Erfarenheten säger att Israel gärna utvisar de utländska aktivisterna på natten för att i största möjliga mån undvika massmedial uppmärksamhet. Staten Israels sjöröveri och flagranta brott mot allt som heter internationell rätt ska i största möjliga mån döljas inför världssopinionen.

Därför är Ship to Gazas verksamhet så viktig. Liksom kampen för bojkott av varor och handel till och från staten Israel. Det är ett utmärkt sätt för varje socialist och humanist att i handling stödja det palestinska folkets frihetskamp.